

Zbornik sudske prakse

Predmet T-125/16

**Firma Léon Van Parys NV
protiv
Europske komisije**

„Carinska unija – Uvoz banana podrijetlom iz Ekvadora – Naknadna naplata uvoznih carina – Zahtjev za otpust uvoznih carina – Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio prethodnu odluku – Razuman rok”

Sažetak – Presuda Općeg suda (četvrto vijeće) od 11. prosinca 2017.

- 1. Tužba za poništenje – Akti koji se mogu pobijati – Akti koji proizvode obvezujuće pravne učinke – Ocjena tih učinaka prema biti akta*
(čl. 263. UFEU-a)
- 2. Tužba za poništenje – Nadležnost suda Unije – Zahtjev za donošenje deklaratorne presude – Nedopuštenost*
(čl. 263. UFEU-a)
- 3. Tužba za poništenje – Poništavajuća presuda – Učinci – Obveza usvajanja provedbenih mjera – Doseg – Odluka koja ne mora nužno imati isto obrazloženje kao poništeni akt*
(čl. 266. UFEU-a)
- 4. Tužba za poništenje – Poništavajuća presuda – Učinci – Usvajanje provedbenih mjera – Razuman rok – Kriteriji za ocjenu*
(čl. 266. UFEU-a)
- 5. Tužba za poništenje – Poništavajuća presuda – Učinci – Obveza usvajanja provedbenih mjera – Ponovno pokretanje postupka u stadiju utvrđene nepravilnosti – Dopuštenost*
(čl. 266. UFEU-a)
- 6. Tužba za poništenje – Poništavajuća presuda – Učinci – Djelomično poništenje Komisijine odluke o zahtjevu za otpust uvoznih carina – Obveza donošenja nove odluke – Doseg*
(čl. 266. UFEU-a; Uredba Komisije br. 2454/93, čl. 907.)

7. *Tužba za poništenje – Poništavajuća presuda – Učinci – Usvajanje provedbenih mjera – Razuman rok – Djelomično poništenje Komisijine odluke o zahtjevu za otpust uvoznih carina – Zakašnjelo donošenje nove odluke – Povreda načela razumnog roka – Posljedice*

(čl. 266. UFEU-a; Uredba Komisije br. 2454/93, čl. 907.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 41.)

2. Vidjeti tekst odluke.

(t. 44.)

3. Članak 266. UFEU-a je za instituciju koja je donijela poništeni akt obvezujući samo u granicama onoga što je potrebno za osiguranje izvršenja poništavajuće presude. U tom smislu ta odredba predmetnoj instituciji nalaže da izbjegava da svaki akt namijenjen zamjeni poništenog akta ima jednake nepravilnosti kao one utvrđene u navedenoj presudi. Međutim, institucije imaju široku marginu prosudbe u pogledu odlučivanja o sredstvima kojima treba provesti poništavajuću presudu ili presudu kojom se utvrđuje nevaljanost, uz napomenu da ta sredstva moraju biti u skladu s izrekom predmetne presude i obrazloženjem koje čini njezinu nužnu potporu.

Naime, predmetna se institucija slobodno može temeljiti na razlogu koji smatra najrelevantnijim kako bi obrazložila svoju odluku a da je eventualna pogreška u izboru tog razloga ne može spriječiti da naknadno prihvati razlog na koji se mogla pozvati u poništenom aktu. U tom pogledu, činjenica da se na razlog nije pozvala u okviru poništenog akta, predmetnu instituciju nimalo ne sprečava da se na njega pozove u odluci koja je namijenjena tome da taj akt zamijeni s obzirom na to da se autor poništenog akta može u svojoj novoj odluci pozvati na razloge različite od onih na kojima je temeljio svoju prvu odluku.

(t. 49., 59., 60.)

4. Vidjeti tekst odluke.

(t. 51.)

5. Samo ako je utvrđena nepravilnost dovela do ništavosti cijelog postupka, predmetne institucije mogu ponovno pokrenuti postupak u onom stadiju u kojem je počinjena ta nepravilnost kako bi donijele akt koji zamjenjuje prethodni poništeni akt ili akt koji je utvrđen nevaljanim.

(t. 52.)

6. Nakon što sud Unije djelomično poništi Komisijinu odluku o zahtjevu za otpust uvoznih carina, Komisija je dužna ponovno ispitati sadržaj spisa i donijeti novu odluku o navedenom zahtjevu kako bi se ispravila utvrđena nepravilnost. Ona je pritom dužna uzeti u obzir sve činjenične i pravne elemente koji su joj bili na raspolaganju u trenutku donošenja akta. Komisijina obveza da pripremi odluku sa svom zahtijevanom pažnjom i da svoju odluku donese na temelju svih podataka koji mogu utjecati na ishod osobito proizlazi iz načela dobre uprave, načela zakonitosti i načela jednakog postupanja. U tim se okolnostima Komisiji ne može prigovarati procjena da treba nastaviti sa svojom istragom i upotrijebiti spis.

Nadalje, ne može se valjano tvrditi da, nakon djelomičnog poništenja prve odluke s *ex tunc* učinkom Komisija, kako bi poštovala prekluzivni rok od devet mjeseci predviđen člankom 907. Uredbe br. 2454/93 o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice,

ima samo pet dana za donošenje odluke o zahtjevu tužitelja za otpust. Naime, rok od devet mjeseci predviđen tom odredbom ne može se primjenjivati u okviru postupka koji je ponovno pokrenut na temelju članka 266. UFEU-a.

(t. 54.-56., 62.)

7. Povreda načela poštovanja razumnog roka ne opravdava da se kao opće pravilo poništi odluka donesena po okončanju upravnog postupka. Naime, nepoštovanje načela razumnog roka utječe na valjanost upravnog postupka samo kad pretjerano dug protek vremena može imati utjecaja na sam sadržaj odluke donesene po okončanju upravnog postupka.

U tom je pogledu doista točno da uspostavljeni sustav, i osobito rok od devet mjeseci predviđen člankom 907. Uredbe br. 2454/93 o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, Komisiju više ne obvezuje u okviru postupka pokrenutog na temelju članka 266. UFEU-a. Međutim, činjenica je da donošenjem odluke koja je namijenjena tome da zamijeni poništenu odluku bez poštovanja razumnog roka Komisija zanemaruje jamstva predviđena Uredbom br. 2454/93 te tužitelja lišava korisnog učinka te uredbe, mogućnosti da dobije odluku u propisanim rokovima i jamstva donošenja povoljne odluke ako odluka ne bude donesena u tim rokovima.

Komisija stoga donošenjem odluke koja je namijenjena tome da zamijeni poništenu odluku 34 mjeseca nakon objave poništavajuće presude povređuje načelo razumnog roka, što predstavlja razlog za poništenje druge odluke.

(t. 82., 91.-93.)